

BİYOGRAFİK ÖYKÜLER DİZİSİ

TANBURI CEMİL BEY

Cemil'in Gizli Konserleri

SERHAN AYTAN

Resimleyen: Saadet Ceylan

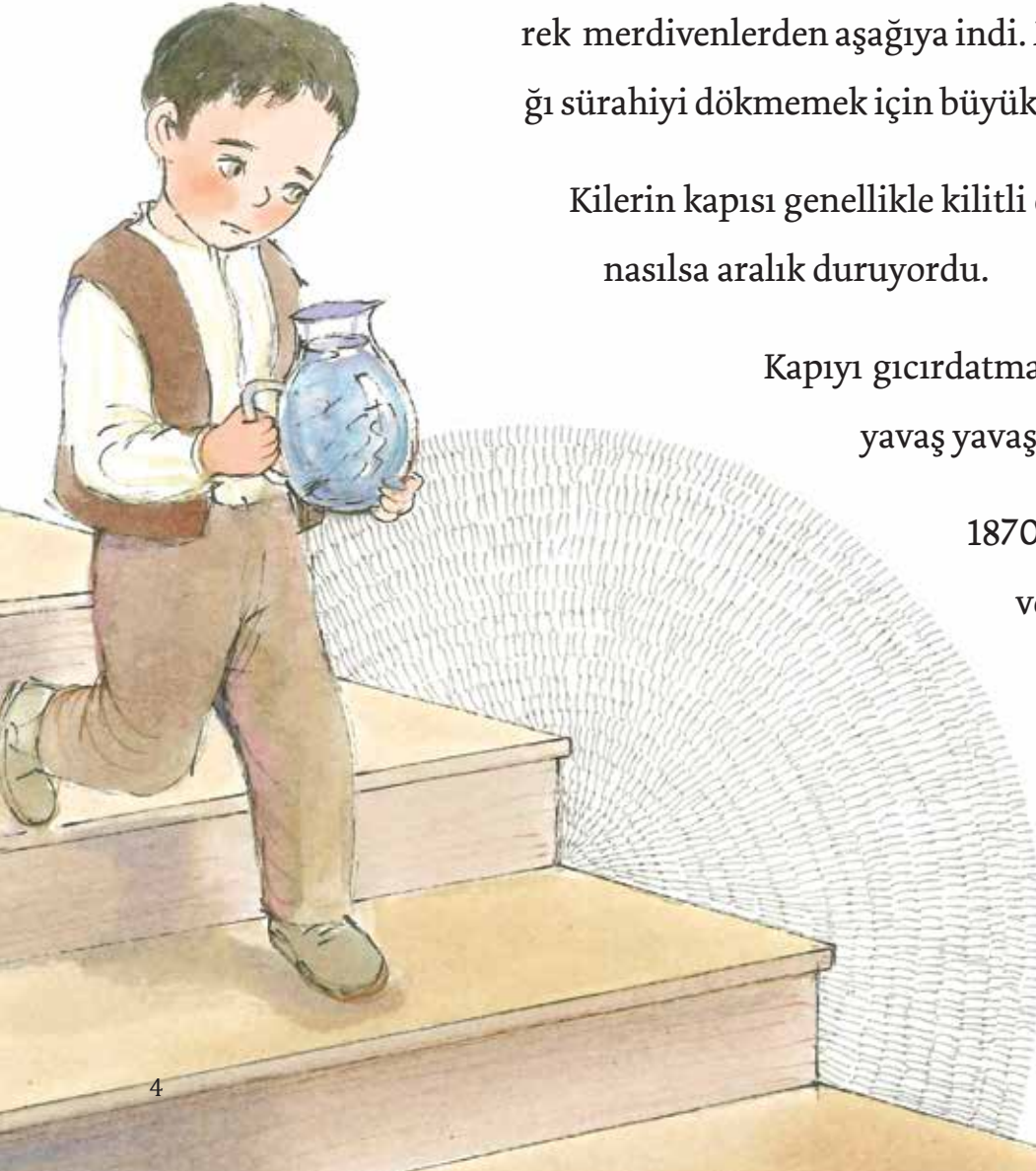
Küçük Cemil, merdiven başında durdu ve etrafı kolaçan etti. Kimsenin olmadığından emin olduktan sonra usulca ayak parmaklarının ucunda yürümeye başladı.

Elinde su dolu bir sürahi vardı. Sessizce, adeta süzülerek merdivenlerden aşağıya indi. Mutfaktan gizlice aldığı sürahiyi dökmek için büyük bir çaba gösteriyordu.

Kilerin kapısı genellikle kilitli olurdu ama o gün her nasılsa aralık duruyordu.

Kapıyı gıcırdatmamaya özen göstererek yavaş yavaş açtı ve içeriye girdi.

1870'li yılların sonlarıydı ve o yıllarda hemen hemen her evde kışlık yiyeceklerin durduğu bir kiler vardı.

Cemillerinki oldukça büyüktü. Bir köşede un ve şeker çuvalları vardı. Başka bir köşede kuru meyve ve sebze sepetleri diziliydi.

Duvar kenarına güllaç tekerlekleri dayalıydı. Raflarda çeşit çeşit turşu ve salça kavanozları duruyordu. Tavana tutturulmuş küçük çengellerde dizi dizi sucuk ve pastırmalar asılıydı.

Bütün bunlar kilere kendine has hoş bir koku veriyordu. Küçük Cemil bir an sanki karnının açlıktan guruldadığını hissetti ama hiç oralı olmadı. Çünkü aklında başka şeyler vardı.

